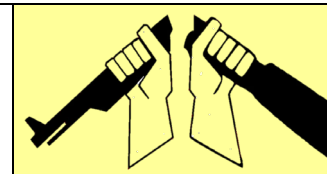

Pacifisme
Militærnægtelse
Civil ulydighed
Ikkevold
Freds- og
Konfliktløsning

INDHOLD

En nordisk fredsalliance er stiftet!.....2

65 deltagere i 23 bevægelser fra Danmark, Finland, Norge, Sverige og Åland samledes.

Ukrainsk fredsaktivist sat i husarrest.....3

Internationale fredsbevægelser fordømmer anklagen på det kraftigste.

Jeg vil ikke bygge militære droner4

Ingeniør vil kun arbejde med civile droner, for at gøre verden til et bedre sted.

En fredsrose til teknologier for fred.....5

AMKs hædersbevisning går til dronereskaber, der kræver teknologi for fred.

Militærbyrden vokser, udviklingsbistanden falder..6

NATO får rigeligt, mens Danmark ikke lever op til sin forpligtelse overfor FN.

Stop krig, ødelæggelse og klimasvineri7

For klimaets skyld, stop krigen i Ukraine, skriver AMK i sin nye klimafolder.

Sanktioner skal rettes mod den krigsførende elite..8

Bedre målrettede sanktioner bør med præcision ramme den krigsførende elite.

Nej til amerikanske våben og baser på dansk jord ..9

Yankee go home, lyder det til de uvelkomne militære gæster fra USA i danske havne.

Quiz om krig og fred..... 10

Du vinder kun at blive klogere på verdenssituationen!

... samt meget andet godt og fredeligt.

Se AMKs nye folder
om krig og klima

EN NORDISK FREDSALLIANCE ER STIFTET!

Af Martin Mørch

Der er nu skabt et organiseret samarbejde mellem nordiske fredsorganisationer. Vi var samlet i juli måned på Den Internationale Højskole i Helsingør. Her stiftede de 65 deltagere en Nordisk Fredsalliance, som et samarbejde mellem 23 bevægelser fra Danmark, Finland, Norge, Sverige og Åland. Vi kommer fra forskellige traditioner, og med de forskelle, som de nationale udfordringer giver, men vi blev enige om dette fælles grundlag:

- ⊕ Underskriv FN's traktat om forbud mod atomvåben
- ⊕ Arbejd for Norden som atomfri zone
- ⊕ Nej til udenlandske baser på nordisk jord, da det kan føre til atomvåben
- ⊕ Nej til NATOs strategi om første brug af atomvåben

Arbejdet med at starte en sådan fælles platform har stået på i et par år, hvor ikke mindst Kvindefredsligaen i Norge har skubbet på. Formålet er at øge kontakten og samarbejdet mellem de nordiske fredsorganisationer for at fremme en bæredygtig, ikke-militaristisk freds- og sikkerhedspolitik.

Nu har vi så formaliseret dette nordiske samarbejde. Som en af deltagerne poetisk beskrev det: *Vi mødes i en stor sal, lige som i sangen "Drømte mig en drøm i nat", hvor verdens statsmænd kom og skrev under på, at kamp og vold for altid var forbi.* Mødet blev indledt med en hilsen fra den islandske minister for nordisk samarbejde, da Island pt som formand for Nordisk Ministerråd vil fremhæve Nordens rolle som en fakkeltærer for fred.

Vi nedsatte en koordinationsgruppe med to repræsentanter fra hvert land. Derudover kan man danne grupper, der arbejder videre på et mere forpligtende grundlag, eventuelt med mere afgrænsede temaer, men uden at dette nødvendigvis sker i hele samarbejdets navn.

Der forelå forslag til forskellige udtalelser, om et atomvåbenfrit Norden, om fredsforhandlinger i stedet for krig i Ukraine, samt en appel mod klyngebomber. Da vi arbejdede efter fælles enighed – konsensus – vedtog vi kun udtalelsen mod atomvåben. I de andre forslag gik uenighederne især på forholdet til NATO, og på hvordan vi skulle omtale den russiske invasion af Ukraine.

Koordinationsgruppen vil arbejde videre med de andre udtalelser, og en arbejdsgruppe vil se på hvordan vi kan finde et fælles bud på en formulering om NATO-modstanden og om forholdet til Rusland. Der var stor debatlyst, og der var selvfølgelig uenighed om mange ting – vi kom jo med hver vores baggrund – men jeg opfattede det som at vi var enige om det grundlæggende.

Der blev også dannet arbejdsgrupper om f.eks. fredsministerier, som der også bliver arbejdet på herhjemme, og om at styrke samarbejdet mellem freds-, klima- og miljøbevægelserne. Særlig interessant og desværre alt for aktuelt var et forslag om at se på, hvordan vi i Norden kunne hjælpe med at skabe ny tillid mellem ukrainske og russiske fredsorganisationer – flere nordiske fredsorganisationer har tidligere haft et samarbejde med russisk fredsfolk.

På de første to dage var der en række oplæg og samtaler om:

- ⊕ Fred som forudsætning for velfærd og bæredygtig udvikling
- ⊕ De nordiske lande & NATO – en udfordring for en nordisk fredsbevægelse
- ⊕ Alternativer til krig: Vil du have fred, så forbered dig på fred.
- ⊕ Brobyggeri mellem freds- og klimabevægelser – strategier og handling
- ⊕ Krigen i Ukraine – erfaring, alternativer og løsninger

Alle oplæg kan fortsat ses som videoer via linket her til sidst. Det var et par inspirerende dage med mange gode oplæg med forskellige vinkler, fra nogle meget vidende mennesker. Det hele blev holdt på engelsk af hensyn til de finske deltagere, men det gjorde det sværere for nogen at få alle nuancer med.

Konferencen var åben også for gæster. Men på det stiftende møde på tredjedagen havde kun de delegerede stemmeret. Andre nordiske fredsorganisationer, der støtter formål og planer, er velkomne til også at tilslutte sig. Næste konference bliver i sommeren 2024 i Finland.

Ud over, at vi blev enige om at stifte Fredsalliancen, og fik hørt de mange vidende og inspirerende oplæg, så fik vi mulighed for at udveksle erfaringer på et mere jordnært plan, og at skabe kontakter mennesker imellem. Det tror jeg er et godt og grundlæggende afsæt for et frugtbart samarbejde.

Se alle oplæg fra fredskonferencen via [FRED.dk/nordisk](https://fred.dk/nordisk)

Foto: Aage Christensen

Gruppenbillede fra stiftelsen af Nordiske Fredsalliance

FREDSKULTUR, ET SIKKERHEDSPOLITISK ALTERNATIV

Af Martin Mørch

På den Nordiske Fredskonference holdt Ingeborg Breines fra Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed i Norge åbningstalen. Hun har i mange år [arbejdet](#) med fredsspørgsmål, både som akademiker, [forfatter](#) og som ansat i UNESCO – især med fokus på kvinder og fredskultur. Det var en meget [flot tale](#) med en del nedslag, som kan stå som selvstændige udtryk:

- ☪ *Jeg vil gerne citere den persiske poet Rumi, når han siger: Hinsides alle forestillinger om rigtigt og forkert er der en mark. Der vil jeg møde dig.*
- ☪ *Fredsvener over hele verden ved, at det gør en stor forskel, når en pacifist skjuler sig i Kiev, en feminist kæmper i St. Petersburg, eller en fredsforsker siger sandheden til magten i New York.*
- ☪ *Vi risikere at ende i et inhumant, udemokratisk samfund, hvor de unge er fanget i en konfrontatorisk, militaristisk måde at tænke og handle på.*
- ☪ *Det er på tide at anerkende, at det er det militær-industrielle kompleks der er fjenden, ikke vores naboer.*
- ☪ *Mange ting er udenfor demokratisk kontrol. Militær sikkerhed og det såkaldte forsvar er demokratiets sorte hul.*
- ☪ *Venner, det er tid for våbnene at tie, og på tide at styrke fredsbevægelsens rolle og muligheder. Verden har ikke brug for afskrækkelse – men samarbejde, heling, skønhed og retfærdighed – og vi, vi har et arbejde, der skal gøres.* ☪

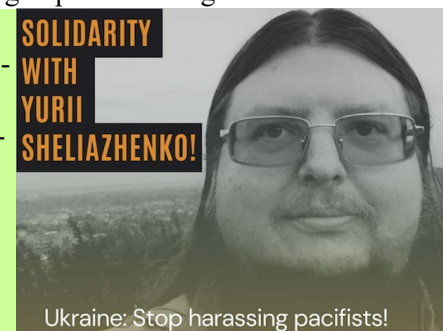
UKRAINSK FREDSAKTIVIST SAT I HUSARREST

Yurii Sheliazhenko, Ukraines mest kendte pacifist, sidder nu i delvis husarrest. Han er anklaget for *retfærdiggørelse af russisk aggression*, uden at der fra rettens side er fremlagt nogen dokumentation for dette. *European Bureau for Conscientious Objection*, *International Fellowship of Reconciliation* og *War Resisters' International* [fordømmer](#) anklagen på det kraftigste:

”Yurii Sheliazhenko er en samvittighedsfange, der er tilbageholdt blot for fredeligt at udtrykke sine ægte pacifistiske synspunkter. Han bør øjeblikkeligt og betingelsesløst løslades, og alle anklager mod ham frafalder. De ukrainske myndigheder bør respektere retten til ytringsfrihed og stoppe denne undertrykkelse af ham og den ukrainske pacifistiske bevægelse, som afslører deres voksende intolerance over for meningsforskelle.

Vi minder den ukrainske regering om, at pacifisme ikke er en forbrydelse i demokratiske stater. Vi kræver, at menneskerettighederne beskyttes fuldt ud, herunder retten til samvittighedsnægtelse af militærtjeneste, som er iboende i retten til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed, garanteret blandt andet i artikel 9 i den europæiske menneskerettighedskonvention, samt artikel 18 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder – og som ikke kan fraviges, selv i en tid med undtagelsestilstand.

Vi fordømmer på det kraftigste al chikane og alle forsøg på intimidering af Yurii Sheliazhenko og den ukrainske pacifistbevægelse, såvel som alle tilfælde af tvangsrekruttering og endda bortførelse af værnepligtige ind i de involverede hære i krigen i Ukraine, og al forfølgelse af militærnægtere, deserterere og ikke-voldelige antikrigsdemonstranter i Rusland, Hviderusland, Ukraine og andre steder. Vi støtter IPBs hensigt om at nominere tre bemærkelsesværdige organisationer, med fokus på retten til samvittighedsnægtelse, til Nobels Fredspris 2024: Ukraines pacifistiske [bevægelse](#), den russiske [bevægelse](#) af samvittighedsnægtere (MCO) og den hviderussiske [Our House](#).” ☪

DEN RUSSISK-ORTODOKSE KIRKE AFVISER PACIFISTER

Alle præster, der taler imod Ukraine-krigen, kan blive bandlyst og retsforfulgt. Den russisk-ortodokse kirkes patriark Kirill [har udtalt](#), at en *patriotisk politisk overbevisning* er en forudsætning for enhver [præst](#): ”En person, der går i kirke, kan ikke være neutral om beskyttelsen af den russiske stat.” ☪

Læs mere på [Theins.ru/en/news/262509](https://theins.ru/en/news/262509)

JEG VIL IKKE BYGGE MILITÆRE DRONER

Af Dylan Cawthorne, lektor ved SDUs Dronecenter

Jeg er rumfartsingeniør og lektor på Syddansk Universitets Dronecenter. Vores mission er ”forskning, uddannelse, innovation og samarbejde inden for ubemandede luftsystemer til fordel for samfundet”. Vi udvikler civile droner til sundhedspleje, inspektion af infrastruktur, eftersøgning og redning, overvågning af natur og dyreliv samt humanitære opgaver.

Det er et tilfredsstillende job, hvor jeg kan kombinere min kærlighed til flyvning og konstruktion af ting med min drøm om at gøre verden til et bedre sted. I løbet af de sidste 10 år på SDU har jeg – i det store og hele – kunnet fungere som embedsmand og føle, at jeg bidrager meningsfuldt til et bedre samfund.

Desværre har jeg – især i de seneste år – oplevet, at min forskningsfrihed og mulighed for at arbejde med droner udviklet til civil brug er blevet stadigt mere truet. Jeg har været vidne til den nylige bevægelse hen imod en militarisering af mit universitet.

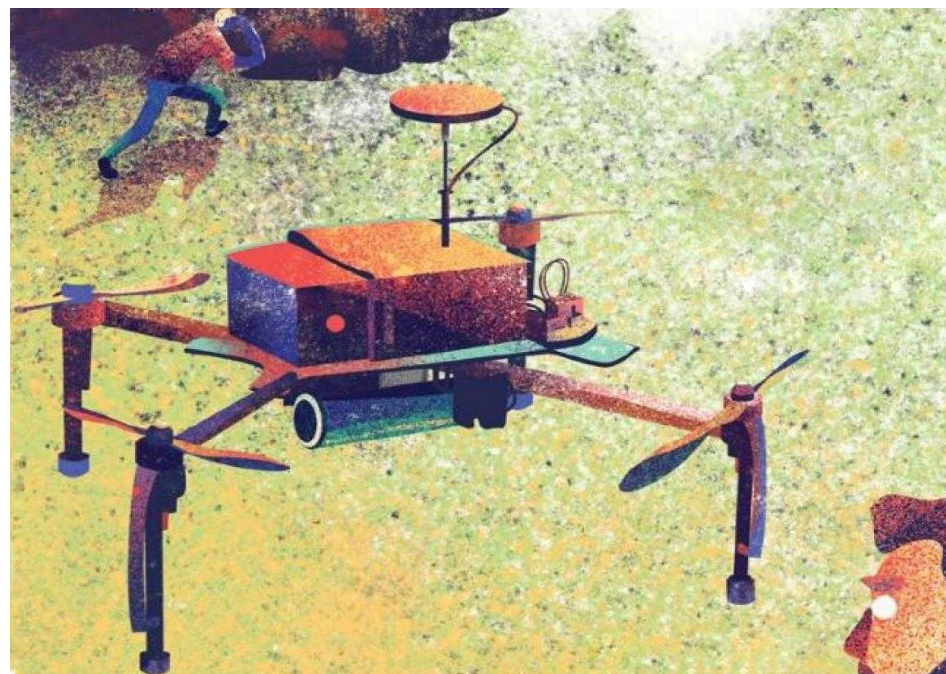
Først kom etableringen af *SDU Security and Defence (SECDEF)*: en hjemmeside, som tilbød militærindustrien ydelser fra os forskere. Udnævnelsen af [Jens Ringsmose](#) – med en baggrund i erhvervslivet og militære studier – som rektor på SDU er et andet symptom på denne tendens. Derefter fulgte et øget pres fra ledelsen om at arbejde på militære projekter.

Jeg har modsat mig dette pres og valgt at udøve min ret til forskningsfrihed og takket nej til at arbejde på militære projekter. Reaktionen fra ledelsen var, at de så vil ansætte en anden person, der vil udføre opgaven. Men de muligheder, der er for teknologi med dobbelt anvendelse, kan ikke rigtig tilpasses hverken civile opgaver eller forsvarsopgaver.

Dobbelt anvendelse sænker kvaliteten og øger de etiske risici for begge. For eksempel skal civile droner være let synlige og genkendelige, de skal leve op til kravene om persondata og opretholde et højt niveau af operationel sikkerhed. Militære droner, derimod, skal være usynlige, opsamle så mange data som muligt og i nogle tilfælde direkte påføre fjenden skade. Det siger sig selv, at så forskellige krav vil føre til fundamentalt forskellige dronedesign med meget forskellige etiske konsekvenser.

Jeg kommer fra USA, hvor militær forskningsfinansiering findes overalt. Faktisk er den så udbredt, at ingen sætter spørgsmålstegn ved det. Forskere er enten bevidst uvidende om den endelige anvendelse af deres arbejde eller holder fast i, at den teknologi, de udvikler til dobbelt anvendelse, også kan bruges til ikkevoldelige formål.

Da jeg først kom til Danmark, oplevede jeg en befriende adskillelse mellem universitetsforskning og militæret. Nu ser jeg en militarisering af offentlige

danske universiteter tage form, og hvis vi ikke sætter en stopper for det snart, vil det opsluge os, som det har gjort i USA. Den primære drivkraft bag denne militarisering synes næsten udelukkende at være økonomisk (SDUs SECDEF-initiativ blev iværksat før den nuværende krig i Ukraine).

Jeg har deltaget i disse møder, og bag kulisserne peger ledelsen på potentialet for mere finansiering og flere job. De taler ikke om soldaternes sikkerhed, om at fastholde kampadfærd, der følger konventionerne, eller udvikling af teknologier, der hjælper os med at undgå konflikt. Det handler alt sammen om penge. Der har tidligere været mange eksempler på nyttige teknologier med dobbelt anvendelse – fly, GPS, Toyota Hi-Lux – men denne fleksibilitet har været på bekostning af specifikke funktioner og har ført til uønskede risici i både den civile og militære brug.

Nu har vi muligheden for at vende denne tendens – ved at adskille civil og militær teknologiforskning og finansiering. Det ville være enkelt – men alt for simpelt – at karakterisere alle civile droner som ”gode” og alle militære droner som ”onde”. Desværre er det civile droneområde også karakteriseret af en hovedløs jagt mod at automatisere job og tjene penge. På det civile område er det menneskers levebrød, der er på spil; i militæret er det menneskeliv.

For at sige det ligeud: hvis man udvikler teknologier, der forvolder mennesker skade, må man som minimum påtage sig en del af ansvaret for anvendelsen af teknologien. På samme måde er det rimeligt, at man accepterer en del af

ansvaret for brugen af de fredelige teknologier, man udvikler. Jeg vælger det sidste, og jeg håber, at mine ingeniørkolleger vil gøre det samme.

I 2018 opdagede ingeniører hos Google, der arbejdede på et projekt ved navn *Maven*, at de algoritmer, de udviklede, ville blive brugt til automatisk billedklassificering på militære droner. De protesterede og lavede en underskriftindsamling, hvor de erklærede, at ”vi mener ikke, at Google bør være en del af krigsindustrien”. Senere samme år besluttede Googles ledelse ikke at forny denne kontrakt med Pentagon.

Vi ingeniører har stor magt som skabere af teknologiske fremskridt, og – nogle gange til stor frustration for ledelse og politikere – vi har afgørende indflydelse på, hvad vi vil og ikke vil udvikle. Til mine kolleger siger jeg dette: *Vi behøver ikke give efter for dette pres for at bidrage til voldshandlinger ...*

Mine kolleger i ingeniørfaget, som læser dette, vil jeg opfordre til at tage sig tid til at reflektere over, hvilke teknologier I vil og ikke vil være en del af, og hvem I vil og ikke vil samarbejde med. Overvej, hvem der drager fordel af de ting, I skaber, og hvem der lider skade. Tænk over, hvordan jeres egne interesser – som f.eks. at have et godt betalt job – skal vejes op imod andres velfærd. Og overvej, hvilken påvirkning jeres arbejde vil have for kommende generationer og vores planet. Vi lever i et frit samfund, og det er op til hver enkelt ingeniør at beslutte, hvad der er rigtigt for hende eller ham. Jeg opfordrer til, at vi træffer en bevidst beslutning om dette og tydeligt og klart giver udtryk for vores værdier over for dem omkring os, uden skjulte dagsordener – og uden økonomisk vinding som det primære motiv.

Jeg vælger at arbejde med civile droner, fordi jeg ønsker at gøre verden til et bedre sted, at kanalisere min barndoms uskyldige betagelse af droner over i aktivt at bidrage til et blomstrende samfund. Jeg håber, at jeg får mulighed for at fortsætte med dette, og at andre ingeniører slutter sig til mig i skabelsen af teknologier for fred.

Se artiklen på [ING.dk/node/6987682](https://ing.dk/node/6987682)

Dylan skrev ovenstående i april, og arbejder fortsat fredeligt med droner på SDU. I august holdt han oplæg ved droneindustriens ”International Drone Show” i Odense, med budskabet om, at det generelt er en dårlig idé at udvikle civile droner og militære droner som dual-use teknologier uden hensyn til deres endelige formål. Han har desuden lige lavet en performance/kunstværk med arbejdstitlen ”Drager for fred” i Odense, som en del af en Harbour Art Walk. Læs mere om Dylans kunst- og fredsprojekter på DylanCawthorne.com

Drone til blodprøver, fra ø til hospital

EN FREDSDROSE TIL TEKNOLOGIER FOR FRED

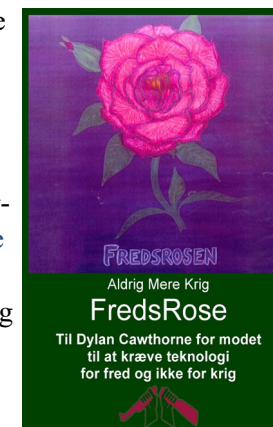
Foreningen Aldrig Mere Krig har i over 50 år uddelt sine fredsrosen, når der var en god og fredelig anledning til det. Og ofte for at markere et lyspunkt i en ellers mørk tid. I gennem årene er rosen givet til alt fra havnearbejdere til en chef for Jægerkorpsset – samt til kunstnere og politikere. For 30 år siden blev rosen givet til ingeniørfirmaet Rambøll & Hannemann, for de havde den officielle filosofi ikke at ville ”*tjene penge på våbenindustri*”.

Det var dengang, for nu er begge stifterne døde, og i dag arbejder firmaet gerne for militæret. Og det er så det private erhvervsliv, men militæret rykker også tættere og tættere ind på universiteterne.

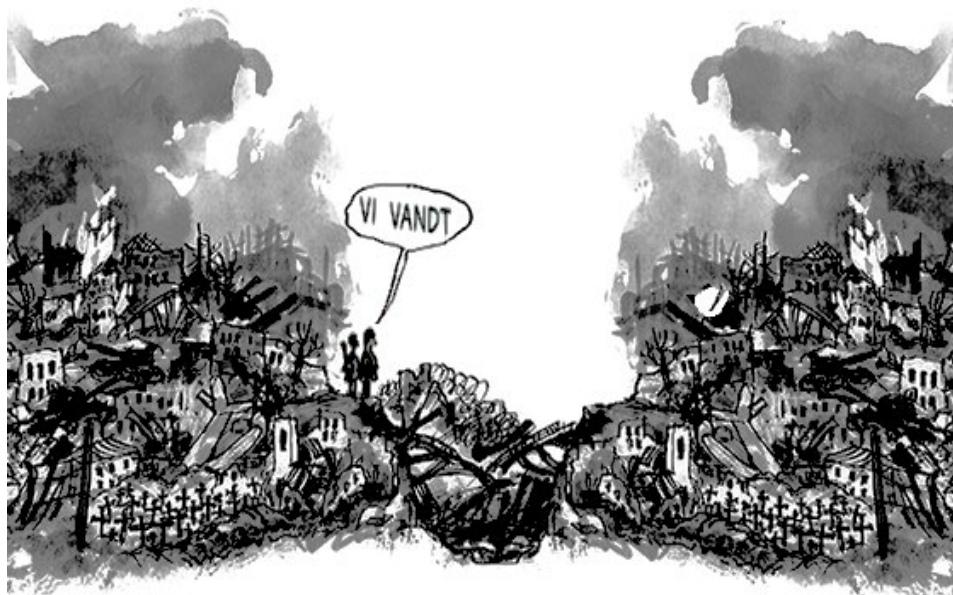
Nu er det så droneresforskningen, der skal lægges i stramme militære tøjler. Men heldigvis er der nogen, der fortsat stritter imod – som det fremgår af den forrige artikel. Robotforskeren Dylan Cawthorne elsker at bygge droner, men vil ikke bygge dem for militæret. Han oplever en militarisering af sit universitet, hvor ledelsen presser på for flere militære projekter – ikke mindst fordi det beklageligvis også er på dette område, at bevillingerne er størst.

Dette er en ny og beklagelig udvikling, for da Dylan i 2010 kom til Danmark, oplevede han en befriende adskillelse mellem universitetsforskning og militæret, som var markant anderledes end i USA. Men nu er dette pres altså også slået igennem i Danmark. Dylan modsætter sig presset, og holder fanen for forskningsfriheden højt. Han takker fortsat nej til de militære projekter, og opfordrer andre ingeniører til at gøre det samme.

Så, for modet til at kræve teknologi for fred og ikke for krig, har Dylan Cawthorne modtaget foreningen Aldrig Mere Krigs Fredsrose.

KÆRE FORSVARSORDFØRER: GIV PENGE TIL FRED, TAK!

Kunstner: Svend Norqvist og Tecknarupprobet

AMK har skrevet til folketingets partier, om Danmarks manglende forsvar :).

Evnen til at dæmpe, hindre og afslutte konflikter er en vigtig del af et lands forsvarsmuligheder. Trods dette har Danmark stort set intet at byde på af denne unikke kompetence.

Det er derfor på høje tid at få udbedret dette kollektivt svigt, og få opbygget en tidssvarende kapacitet gennem det kommende forsvarsforlig.

Skab en målrettet pulje i forliget til freds- og konfliktforskning, samt til udvikling af bredere ikke-militære konfliktløsningsaktiviteter. Til en begyndelse kunne der for hver 10 kroner til militære løsninger, altid fast afsættes blot 1 øre til fredsopbygning.

Det foreslåede beløb er bevidst ansat beskedent, så der ikke er økonomiske årsager til en afvisning - og puljen bør da også oprustes stærkt over tid. Men bliver blot den nævnte tusindedel af forsvarsforliget sat af til fredsformål nu, vil dette alligevel gøre en verden til forskel.

I den aktuelt ophedede situation er behovet for en stærk dansk freds- og konfliktkompetence blevet endnu mere indlysende. Vi ser derfor frem til, at jeres parti vil gå i front for at få stoppet dette hul i Danmarks forsvar, og få udviklet en sådan fyldestgørende kapacitet for mere nutidig konfliktbehandling.

Henvendelsen gav flere positive svar, men det betyder jo ikke nødvendigvis, at forslaget bliver gennemført. Alle fredsfolk opmuntres hermed til at kontakte ikke mindst de borgerlige politikere, og skubbe bag på ideen. ☒

MILITÆRBYRDEN VOKSER, UDVIKLINGSBISTANDEN FALDER

Af Tom Vilmer Paamand

Medierne fortæller for tiden, at militæret nu får tilført et enormt beløb, nemlig 143 milliarder kroner. Tallet gælder godt nok en ti-års periode, men det er stadig voldsomt stort. Alligevel er dette kun en mindre del af den reelle udskrivning, for det fremgår ikke klart, at beløbet er ekstra – og derfor lægges oven i de sædvanlige bevillinger, der i forvejen løber op i mindst 400 milliarder.

Den samlede militærbyrde vil derfor langt overstige 500 milliarder kroner over de næste ti år. Størrelsen afspejler, at den årlige byrde løbende vil vokse sig federe og federe. Hvad den ender på, er ikke helt til at forudse, for NATO har bundet beløbet til BNP, og dette vokser for tiden – og så må militærbyrden åbenbart vokse med. Oven i er NATOs 2%-krav nu blot en bundgrænse...

Det skønnede beløb for 2030 er sat til 56 milliarder kroner, mens slutafregningen for 2020 blev på 39 milliarder. Sådanne beløb er ikke nemme at overskue, for selve bevillingen til Forsvarsministeriet var "kun" på 27 milliarder. Teknisk set er dette ikke overforbrug, men viser at der også tillægges store milliardbeløb til militære formål udenom Forsvarsministeriet. Fx regnes militærfolks pensioner med hos NATO, og især de militære bidrag til Ukraine-fonden kunne veje tungt - om NATO så vil acceptere disse i procent-målet.

Modsat har øgningen af BNP sat udviklingsbistanden under pres, selvom der hertil kun er afsat 18 milliarder, og et procentmål på 0,7 procent. Når BNP stiger, skal der også her et par milliarder mere til for at nå med derop. Omend udviklingsbistanden måles ifht BNI, men det her er vist langhåret nok allerede.

Sidste år nåede udviklingsbistanden kun op på 0,67 procent af BNI, for disse relative småpenge til verdens fattigste får på ingen måde samme opmærksomhed, som når NATO forlanger sin skålpund kød. Tallet er ellers lige som pengene til NATO en del af regeringens skriftlige grundlag. Med dette svigt er det første gang i over 40 år, at Danmark ikke lever op til denne forpligtigelse overfor FN. Mens NATO får, hvad NATO kræver...

Disse militære begunstigelser vil for hvert eneste år langt overstige fx prisen for Øresundsbroen og regionernes supersygehuse. Men det er vigtigt at huske, at militær-milliarderne heldigvis alligevel blegner i forhold til fx de samlede investeringer i sundhed og uddannelse, for disse gode ting finansieres med langt større beløb – i øvrigt også i Rusland og i USA.

Militærmaskinen er grådig og ødelæggende, men opæder dog kun nogle få procent af vort lokale samfundsbudget. Dette er dog så rigeligt, for som med enhver anden rockerklub, kan voldsparate grupper skabe stor utryghed omkring sig. Vi må derfor som befolkning presse for at få udviklet bedre metoder til konfliktløsning, og så kaste de militære metoder på historiens losseplads. ☒

Krigstrussel

Klimatrussel

Stop krig, ødelæggelse og klimasvineri!

Vor klode lider, og en del af problemet er, at militæret **lusker sig** udenom klima-aftalerne. Under klimaforhandlingerne i 1998 krævede USA, at militæret blev undtaget fra at reducere udslip af drivhusgas – og sådan blev det. Senere aftaler opmuntrer til optælling, men kun som et helt frivilligt forslag.

Militæret har dog søgt at begrænse sit brændstofforbrug lidt, mest af hensyn til de sårbare forsyningslinjer på slagmarken – men ingen måler på militærets værste klimasynd, som er selve krigene.

Klimabelastningen kommer nemlig **ikke kun** via CO₂-udslip fra deres olieslugende kampvogne, kampfly og krigsskibe – men sker langt værre, når det dyre isenkram bliver brugt til at føre krig med al den ødelæggelse, der er krigens væsen.

Militæret er eksperter i målrettet destruktion – og hærværk skal ikke vurderes på hvor stor en hammer, der blev brugt, men på hvor store skader det gav.

I et område, der har været krigszone, er boliger, infrastruktur og fabrikker hærget eller helt ødelagte – som det nu sker i Ukraine. For at de stakkels indbyggere kan komme i gang igen, må alt opbygges på ny – veje, skoler og metro. Samt plejehjem, hospitaler og kirkegårde til alle dem, som blev dræbt og lemlæstet.

Det er hundrede års CO₂-belastning, som den nødvendige genopbygning slipper løs i atmosfæren én gang til. Vi andre kan og bør snakke om affaldssortering og madspild, men krigenes følger giver klimabelastning af en helt anden målestok!

Klimaindsatsen er sat på vågeblus, for så længe der er krig i Ukraine, tænker vore politikere alt for lidt på at stoppe den globale opvarmning. Oprustningen har første prioritet og tager de penge, vort klima ellers har så stærkt behov for.

Det kan blive endnu værre, for en atomkrig er den ultimative klimaødelæggelse. Og der er reel fare for, at krigen i Ukraine udvikler sig til en atomkrig. Dermed er en mulig eskalering af denne krig en trussel mod alle på vor klode.

Freds- og klimabevægelsen må sammen kræve, at Danmark skifter kurs, og i stedet arbejder på at stoppe krigen gennem diplomati og mellemfolkelig kontakt, via konfliktnedtrapning, våbenhvile og konstruktive fredsløsninger.

Der bliver ikke en retfærdig og varig fred for Ukraine og Europa uden dialog og forhandling med alle involverede parter, også Rusland – hvor svært dette end er.

Krigenes bevidste ødelæggelse af værdier og menneskeliv er en helt uforståeligt forbryderisk adfærd, som må og skal stoppes – og de fortsatte klimaforandringer **presser** ustabile regimer med en **øget risiko** for krig og flygtningestrømme.

Kræv en bæredygtig sikkerheds- og fredspolitik, hvor klima og fredelig konflikt-håndtering prioriteres højere end våbenindustri og militær.

☮ **For fredens skyld, stop klimaforandringerne.**

☮ **For klimaets skyld, stop krigen i Ukraine!**

SANKTIONER SKAL RETTES MOD DEN KRIGSFØRENDE ELITE

Af Tom Vilmer Paamand

Brede sanktioner er angrebskrig, der rammer befolkningen. De er et blødere våben, men at tage dem i brug er fortsat en slags angrebskrig. Sanktionsvåbnet kan skabe udbredt død og ødelæggelse, og bør derfor i stedet klart målrettes imod den krigsførende elite. At løse sanktioner kan så bruges som mulig bonus for at anspore fx til våbenhvile.

Hårdere sanktioner er blevet en fiks måde at udvise ”fredelig kampkraft” på. At vise rimelig vilje til at være med på at straffe uregerlige despoter – men brugen bør ske med langt mere omtanke. Ofte er der overraskende lidt fokus på, hvem der egentlig har udarbejdet regelsættet for en konkret afstraffelse. Der er nemlig stor forskel på, om fx Danmark selv, FN, FNs Sikkerhedsråd, EU eller USA, står bag dem.

EU er nød til at tilskære sine sanktioner, så flest mulige EU-lande går helt med på at håndhæve dem – eller tillader resten at gøre det, mod selv at blive undtaget. I denne balancegang bliver der naturligvis taget hensyn til, at egen industri og produktion ikke bliver skadet – og helst kan tjene på muligheden.

Denne metode er USA gået i spidsen med, at luske tekniske handelshindringer til egen gavn med i sanktionspakker – en skjult erhvervsstøtte, som internationale handelsaftaler ellers ikke tillader.

Manglende effektuering kan udløse boykot af gode handelspartnere, der også selv kan blive ramt af straffold og bøder. Samtidigt kan mylderet af ukoordin-

nerede sanktioner ofte forstærke hinanden på uventet brutale måder. Og ofte mangler sanktioner en klar ”udløbsdato”, et mål for hvordan de kan ophæves.

Sydafrika er et ret vellykket eksempel på en handelsboykot, hvor sanktionerne fik en positiv effekt. Under kampen mod apartheid i Sydafrika blev den verdensomspændende boykot af sydafrikanske varer en afgørende faktor. Befrielsesbevægelsen ANC opfordrede selv til sanktioner mod landet, og hjalp med i planlægningen. Med lokal opbakning kunne boykotten mere effektivt ramme landets hvide elite. Dette økonomiske pres blev fulgt op af en kulturel boykot af Sydafrika – som en øjenåbner for den yngre del af den hvide befolkning, hvilket var med til at skabe holdningsskiftet imod apartheid.

Men Sydafrika er desværre en undtagelse, for der er langt flere af de grimme eksempler, hvor sanktioner i stedet mest virkede som en generel afstraffelse af et lands befolkning. Hvor eliten i høj grad gik fri – og sanktionerne ingen betydning fik som krigsdæmpende faktor.

Irak er et sådant eksempel på alt hvad der kan gå galt. Saddam Husseins regime var i 1990erne hårdt ramt af vestlige sanktioner. Manglen på mad og medicin blev så stor, at det førte til en humanitær krise.

FN forsøgte sig så fra 1995 med det såkaldte *Olie-for-Mad* program. Dette skulle give Irak lov til igen at sælge olie, men kun så længe indtægten udelukkende blev brugt på mad og medicin, og ikke på oprustning.

Rigtig godt tænkt, men omfattende korrupsion i FN & Omegn gjorde, at en række af FNs humanitære chefer i protest trak sig fra deres stillinger. En af dem karakteriserede direkte sanktionernes konsekvenser for den irakiske befolkning som ”folkemord”.

Cuba er et eksempel på sanktioner fastholdt i årtier, uden andet mål end ren afstraffelse. USA indførte fra 1962 sanktioner mod Cuba, efter den mislykkede invasion i **Svinebugten**. USA fastholder dem fortsat, på trods af at de mange årtier har vist, at sanktionerne intet får ændret, og at stort set hele resten af verden er imod afstraffelsen.

Sanktionerne mod Cuba illustrer fint hvad der ofte er det underliggende formål med den slags. Disse er nemlig direkte blevet begrundet i, at ”skulle skabe så meget nød, sult og desperation i befolkningen, at denne så vil vælte regeringen”. Sidste del er jo så ikke rigtigt lykkedes endnu...

Rusland er det nyeste mål for vestlige sanktioner, efter den brutale invasion af Ukraine. Sanktionerne her er vel på samme vis indført i håbet om, at få ”folket til at rejse sig”, vælte Putin og skabe ændringer og et fredeligere samfund. Men erfaringerne taler imod dette. Succesen med Sydafrika skyldtes, at støtten til sanktioner også kom indefra landet selv – fra en undertrykt opposition, der bad om hjælp. En tilsvarende forenet opposition har Rusland kun i ringe grad.

Det hjælper så heller ikke, at Vesten nu dæmoniserer også den enkelte russer, så det bliver sværere og sværere at få kontakt til en mulig opposition. I stedet burde det gælde om at **opretholde** så mange kanaler som muligt til det russiske civilsamfund. Ikke mindst med kulturelle kontakter, da sådanne fortsat opfattes som mindre mistænkelige af det russiske styre.

Problemstillingen er ikke, at sanktioner altid giver for voldsomme bivirkninger, men at de alt for ofte gør det. Dette kan modvirkes ved ikke blot blindt at skabe ”sanktioner”, for disse **rammer for** nemt de svageste. Derimod kan bedre **målrettede sanktioner** måske give den ønskede forskel, hvis disse skræddersyes til præcist at ramme et lands krigsstøttende elite.

Sådan er det ikke med de nuværende sanktioner mod Rusland, der blot er pandet ud **hulter til bulter**. Revl og krat, som meningsløs **bekæmpelse** af russisk **ballet**. Generelle sanktioner mod Ruslands økonomi, der har stoppet al samhandel, i stedet for klart at skelne mellem om varen er våben eller babymos.

Russisk gas og olie var tidligere dominerende i Europa til opvarmning, men er nu forsøgt lukket ude. Dette har i høj grad **gavnet USA**, som sanktionerne har gjort til verdens største gaseksportør – af miljøskadelig **skifergas**. Imens er intet gjort for at blokere Ukraines gasledninger, der **overraskende** nok fortsat benyttes af Rusland til energiekспорт, efter fælles aftale – for den eksport tjener Ukraine jo også på.

Med i mylderet af sanktioner er dog også nogle få af de mere intelligente sanktioner – målrettede **restriktioner** af udvalgte personers privatøkonomi og rejsemuligheder. Men selv disse giver kun egentlig mening, hvis der samtidig gennemføres politiske tiltag for at styrke Ruslands interne opposition. En helt nødvendig vej, også selvom dette naturligvis er en besværlig balancegang, da Putin jo stempler mange som landsforrædere.

Alt for brede sanktioner er generelt set reelt **meningsløse** og skadelige, og kan forarme en befolkning uden at skabe ændringer – samt som i eksemplet med Cuba i stedet give **propagandasejre** til regimet, da alle fejl kan undskyldes med manglende leverancer udefra.

Støt sanktioner, men gør dem målrettede – så de med præcision rammer krigsførelsen og Ruslands krigsførende elite!

**Konservativ efter operasangers aflysning:
Russisk ballet skal også droppes**

Russisk operasanger aflyste koncert fredag aften, og samme skæbne bør Den Russiske Ballets planlagte opførelse af Svanesøen på mandag i Musikhuset få, mener konservativt byrådsmedlem.

NEJ TIL AMERIKANSKE VÅBEN OG BASER PÅ DANSK JORD!

Af Århus mod Krig og Terror

YANKEE GO HOME

Hi, American marine soldier.
Your military presence is not welcome in Aarhus.

⚠ We want peace, but your military has the world's largest record of war crimes.

⚠ We want safety, but your military supports the use of nuclear weapons.

You are increasing the risk of nuclear war. Please go home!

Hilsen Aarhusianere som vil leve i fred og ikke frygte en ny verdenskrig.

I de kommende uger vil amerikanske våben og materiel blive transporteret gennem havnene i Aarhus og Esbjerg. Våbnenes destination er USAs troppeopbygning i Europa – *Operation Atlantic Resolve*.

Hvem har inviteret amerikansk militær til at **besætte** Århus kommunale havn? Nogen, der ser krig som en god forretning, mens der spares på de svageste og klimaforandringer truer?

Vi kræver al udenlandsk militær ud, vi vil ikke have fremmede tropper på dansk jord. Havnene i Esbjerg og Aarhus bliver misbrugt til krigsforberedelser, hvor USA og NATO gør Danmark til en brik i en kæmpe krigsopbygning. De gør vores infrastruktur til et serviceorgan for krig.

Regeringen har gjort os til en ”**værtsstøtte-nation**”, gjort os til et knudepunkt i NATOs strategi. De gør Danmark til en gennemgangslejr og opmarchområde for krig. Denne politik optrapper kun modsætningerne og øger krigsfaren.

Regeringen vil også give USA retten til at placere deres våben og deres soldater her i permanente baser. Det vil betyde, at Danmark indrulleres direkte under USAs militær – med kampfly og enhver form for våben de måtte ønske sig, inkl. atomvåben – alt udenfor vores kontrol.

Milliarderne ruller til krig – mens velfærden forbløder. Opbygningen til krig må stoppes. Stop deres dødsmaskiner – Pengene må bruges til velfærd. Vi siger derfor: NEJ til våbentransporter gennem Aarhus Havn, NEJ til amerikanske baser på dansk jord og NEJ til den danske krigspolitik!

IKKEVOLD VIRKER IMOD JIHADISTER

Selv under de mest undertrykkende regimer fungerer civil ulydighed, og vinder sejre. Den ny bog “*Confronting the Caliphate*” viser, at ikke-voldelig modstand mod jihadisme er overraskende udbredt. Tunge regler bliver konstant udfordret, og kan miste betydning, og i Syrien lykkedes det en by at jage jihadisternes helt ud. Bogen [udforsker](#) protester under brutale jihadist-regimer og giver indsigt i, hvordan gode civilsamfund succesfuldt kan stå imod.

[DIIS.dk/en/node/25741](https://diis.dk/en/node/25741)

FREDSKVINDER GIK FORREST MOD NATO-BUNKER

I 1984 slog en [gruppe kvinder](#) lejr ved en underjordisk NATO-bunker uden for Viborg, i protest mod atomoprustning og militært hemmelighedskræmmeri. Op mod 500 kvinder deltog i daglige demonstrationer og ulovlig indtrængen - i håbet om at afsløre de hemmeligholdte aktiviteter nede under jorden. DR har nu lavet en fin podcast, hvor fredskvinderne fortæller deres egen historie.

[DR.dk/lyd/p1/fredskvinder](https://dr.dk/lyd/p1/fredskvinder)

GOD FOLKELIG OPBAKNING TIL NORGES FRESDIPLOMATI

Norge er et solidt medlem af NATO, men landet arbejder også med [fredsdiplomati](#) på den internationale scene - og begge dele er der pæn opbakning til i befolkningen. En ny undersøgelse viser, at knap 40 procent mener, at brugen af [fredsdiplomati](#) har styrket Norges internationale position. Samme 40 procent nikker ja til, at Oslo kunne være en god vært for fredsforhandlinger mellem Rusland og Ukraine, hvis dette skulle blive aktuelt.

[Nettavisen.no/5-95-1258451](https://nettavisen.no/5-95-1258451)

FOLKS MORAL HAR DET FAKTISK HELT OK

Det er almindeligt at tro, at nutiden er præget af moralsk forfald, og at folk var mere ærlige, venligere og mere ordentlige før i tiden. Det passer bare ikke, viser en ny verdensomspændende undersøgelse. Moderne mennesker behandler hinanden langt bedre, end deres forfædre nogensinde har gjort – hvilket ikke er, hvad man ville forvente, hvis ærlighed, venlighed og godhed havde været støt faldende år efter år, i årtusinder, skriver forskerne om undersøgelsen.

[Forskning.no/2215681](https://forskning.no/2215681)

CIVIL ULYDIGHED ER EN DEL AF DEMOKRATIET

Fra tid til anden er samfundet på vildveje, hvor de sædvanlige demokratiske kanaler fungerer dårligt. Mange vigtige sociale forandringer er blevet sat i gang ved ulovlige handlinger – det vil sige civil ulydighed. Hør her fire nordmænd fortælle hvorfor de griber til civil ulydighed for at skabe forandring.

[Kaaka.no/sivil-ulydighed-en-del-av-demokratiet](https://kaaka.no/sivil-ulydighed-en-del-av-demokratiet)

QUIZ OM KRIG OG FRED

Markér de mest rigtige svar, A eller B. Du vinder kun at blive klogere!

1. Hvad er Forsvarets Efterretningstjenestes vurdering af krigstruslen?

- Rusland har ingen hensigt om at bruge militær magt mod Danmark.
- Der er stor risiko for at Rusland vil bruge militær magt mod Danmark.

2. Hvad kræves af NATOs medlemmer efter angreb mod et af dem?

- Med væbnet magt at genoprette det nordatlantiske områdes sikkerhed.
- Tage nødvendige skridt efter eget valg for at genoprette sikkerheden.

3. Hvad er NATOs formål i Den Nordatlantiske Traktat fra 1949?

- Beskytte alliansens territorium med konventionelle og nukleare kapacitet.
- Afstå fra magtanvendelse og bilægge stridigheder ved fredelige midler.

4. Fik Sovjet konkrete løfter om at NATO ikke ville rykke mod Øst?

- Udenlandske styrker og atomvåben må ikke placeres i det tidligere DDR.
- Et sådant løfte blev aldrig givet, hvilket Gorbatsjov selv har bekræftet.

5. Hvordan ligger verdens militære forbrug i dag, som % af BNP?

- Højdepunktet var i 1960erne. I dagens Ukraine-krise er det meget lavere.
- Forbruget har aldrig været højere, end det er lige nu under Ukraine-krisen.

6. Støtter Danmark det generelle FN-forbud mod atomvåben?

- Det meste af verden er med i forbuddet, så selvfølgelig er Danmark også.
- Danmark er sammen med Rusland i det mindretal, der ikke vil støtte.

7. Hvordan er Ruslands og Ukraines samhandel efter angrebet?

- Ukraine blokerede alle sine rørledninger på krigens første dag.
- Rusland sælger fortsat energi til Europa igennem Ukraines rørledninger.

... se de rigtige svar på bagsiden.

OBS: Kik først på svarene her, når du har løst forrige sides quiz!

1. A: Hvad er Forsvarets Efterretningstjenestes vurdering af krigstruslen?

FE fastholder, at ”Den direkte militære trussel mod Danmark er fortsat INGEN. På trods af den sikkerhedspolitiske krise er det fortsat usandsynligt, at Rusland ønsker en åben militær konflikt med NATO”. Så oprust diplomatiet i stedet, tak!

– Trusselsvurdering fra FE, oktober 2022

2. B: Hvad kræves af NATOs medlemmer efter angreb mod et af dem?

Det var USAs ultimatum, at et militært svar skal være frivilligt: ”... hvis et sådant væbnet angreb finder sted, skal hver af dem bistå ved straks at tage sådanne skridt, derunder anvendelse af væbnet magt, som hver af dem anser som nødvendige ...”.

– NATO-traktaten, 1949

3. B: Hvad er NATOs formål i Den Nordatlantiske Traktat fra 1949?

”... som foreskrevet i FNs pagt at bilægge enhver international stridighed ved fredelige midler på en sådan måde, at mellemfolkelig fred og sikkerhed såvel som retfærdigheden ikke bringes i fare ...”. Danmark bør satse på de fredelige midler.

– NATO-traktaten, 1949

4. A: Fik Sovjet konkrete løfter om at NATO ikke ville rykke mod Øst?

Ja. Mange mundtlige tilsagn, samt på skrift, at ”efter tilbagetrækningen af de sovjetiske væbnede styrker fra den nuværende DDR, kan udenlandske væbnede styrker og atomvåben ikke udstationeres eller indsættes i den del af Tyskland.”

– Traktat om Tysklands genforening, 1990

5. A: Hvordan ligger verdens militære forbrug i dag, som % af BNP?

Nutidens genoprustning ligger langt fra 1960-toppens 6,3 procent af bruttonationalproduktet. I dag er verdens militærbyrde på knap 2,5 procent – hvilket er så rigeligt ødelæggende. Krigsmaskinen er stor, men militæret er kun en lille del af verden.

– Verdensbanken, 2023

6. B: Støtter Danmark det generelle FN-forbud mod atomvåben?

Nej, ikke endnu. 122 andre lande vedtog i 2017 en global FN-traktat mod a-våben. Forbuddet fik ikke støtte af Danmark, og heller ikke af Rusland, USA og de andre NATO-lande samt Israel og Sydkorea. I Europa har Irland og Østrig skrevet under.

– De Forenede Nationer, 2017

7. B: Hvordan er Ruslands og Ukraines samhandel efter angrebet?

”Midt under Ruslands brutale krig mod Ukraine fortsætter russisk olie og gas med at strømme gennem de ukrainske rørledninger”. Kapitalisme stoppes ikke af krig, så de krigsførende forhandler kontrakter for milliarder – men vil ikke forhandle fred?

– avisen *The Economist*, marts 2023

For solide kilder til citaterne mm, se AldrigMereKrig.dk/quiz

MILITÆRTEKNOLOGI GIVER KÆMPE AFKAST TIL SAMFUNDET...

Lars Bangert Struwe, generalsekretær i Atlantsammenslutningen, NATOs lobbyister:

– Hele protese-industrien fik et boost med Første og Anden Verdenskrig, Afghanistan og Irak-krigene. Og efter krigen 1864 herhjemme i Danmark, hvor man jo så nogle helt forfærdeligt sønderskudte mennesker, som blev godt forsøgt repareret – det blev en del af plastikkirurgiens opfindelser, som vi igen ser tage syvmileskridt under verdenskrigene. Så der er altså nogle meget, meget positive sideeffekter ved militær forskning!

Fra Podcasten ”Fremtiden”: DR.dk/lyd/p1/fremtiden-pa-p1

RADIO OM FRED OG FLYGTNINGE

Radiomanden Arne Hansens kommer vidt omkring med nysgerrig mikrofon:

Om begrebet fred og krigen i Ukraine

Fredsforsker Isabel Bramsen tager udgangspunkt i Galtungs fredsbegreb.

Beskyttelsesrum, eller skabe bæredygtig fred med fjenden?

Fra en debat om behovet for beskyttelsesrum i Frederikshavn kommune.

Hvordan vi ved fælles hjælp kan undgå atomkrig

Tue Magnussens tale på Hiroshimadagen, på vegne af ICAN Danmark.

Fortsættelse af krigen i Ukraine forøger risikoen for atomkrig

Hasse Schneidermann om den forøgede risiko for en altudslettende atomkrig.

USA ønsker militære baser i Danmark, med følger for danskerne

Carsten Andersen om indgribende konsekvenser af en baseaftale med USA.

Fredsaktivist fortæller om amerikanske baser i Norge

Fredsgrupper, partier og trossamfund gik samlet i protest mod baseaftalen.

Lederen af mediehuset *The Afghans* om situationen i Afghanistan

Klaus Krogsbæk om behov for våbenhvile i Ukraine for at undgå atomkrigen.

Hvad fredens folk vil på Folkemødet på Bornholm

De konkrete aktivitetstilbud, som fredsaktivister vil tilbyde på folkemødet.

Kampen om verdensherredømmet

Carsten Andersen om krigen i Ukraine: En kamp om verdensherredømmet.

Bæredygtig sikkerhedspolitik

Susanne Possing fortæller os hvad dette er, og om behovet herfor.

Tilmeld dig mail, når der er nyt, og se alt det gamle: FlygtningeogFred.dk

FREDSKLIPZ: AVISKLIP OM KRIG OG FRED

Følg med i nyhedsstrømmen gennem Tom Vilmer Paamands opdaterede link til alverdens historier om krig og fred, udenfor betalingsmurene. Listen rundsendes via Arne Hansens mailliste. *Nyeste klip: FRED.dk/artikler/fredsklip*

LIDT FRA ARBEJDET I AMKs BESTYRELSE...

⊕ AMKs årsmøde vedtog en aktuell fortolkning af formålsparagraffen: **Aldrig Mere Krig er en organisation af pacifister, der modarbejder enhver form for krig. Under Ruslands angreb på Ukraine er dette naturligvis fortsat AMKs rolle: Med fredelige midler søge at få stoppet krigen – herunder at støtte ikke- voldelig modstand mod krigen, og retten til militærnægtelse i disse lande.**

Årsmødet blev pænt afviklet, og der blev fundet på mange nye gode forslag til arbejdsplanen. Ved valget blev der flyttet lidt rundt mellem bestyrelse og suppleanter, men alle navnene er fortsat de velkendte. Alle medlemmer opfordres til at melde sig, hvis de gerne vil være aktive her.

⊕ AMK deltog igen på *Bornholms Folkemøde* som en del af Fredsministeriums store flok, dels ved et velbesøgt paneldebat arrangeret sammen med *Folk og Sikkerhed*, dels med fredsflag og -sang rundt i gaderne hver dag. Folkemødet er fortsat et godt sted at komme i god dialog med almindelige mennesker, samt til at netværke med alle de professionelle. AMK uddelte en *quiz*, der er med i dette blad, samt en *12-siders pjece* med aktuelle artikler.

⊕ AMK var inviteret til debat om værnepligt på *Møns Folkemøde*, arrangeret af det lokale *Unge-Forum*. AMK benyttede naturligvis anledningen til at opfordre de unge til at nægte militærtjeneste, og agiterede bagefter til de mange unge rundt om i gaderne om alternativer til militærtjeneste.

⊕ På *Klimafolkemødet* i Middelfart, blev AMKs nye folder om sammenhænge mellem truslen fra krig og mod klimaet godt modtaget. Folderen peger på militærets miljøbelastning, hvor det er krigenes følger – den nødvendige genopbygning efter al den meningsløse ødelæggelse – der tæller tungest i CO₂-regnskab mm. Se indholdet på midtersiderne af dette nummer.

GØR DET SELV NEMMERE MED KONTINGENTET

Bruger du en netbank, kan du i menuerne finde "Faste betalinger" under et punkt som "Betal og overfør". Tilføj AMK her, så sker årsbetalingerne helt automatisk. Du kan også sende besked til din bank om at tilmelde AMK til Betalingservice. Så slipper du for at tænke på girokort og betaling – og dit kontingent vil fremover blive betalt til tiden. ⊕

Aldrig Mere Krigs nyhedsbreve udsendes tre gange om året til foreningens medlemmer. Bemærk at artiklerne i PDF-udgaven indeholder *aktive blå links* til flere oplysninger. Ansvarshavende redaktør: Tom Vilmer Paamand. Kortere tekster uden afsender er skrevet af redaktøren. Redaktionen modtager gerne forslag til stof fra medlemmer og andre. Artikler, henvisninger og links i bladet, inklusive redaktørens, kan have indhold, der afviger fra foreningen Aldrig Mere Krigs holdninger – men er interessant at kende. Giv gerne bladet videre. Genbrug af teksterne helst efter aftale og med kildeangivelse.

Foreningen Aldrig Mere Krigs hovedbestyrelse

Dorte Lykke Holm, Strandbakkevej 9, 8305 Samsø Tlf.: 6076 9167
Mail: dorte@aldrigmerekrig.dk GrandmothersDanmark.dk

Hermud Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm Tlf.: 2062 3163
Mail: hermod@aldrigmerekrig.dk

Martin Mørch, Dalgas Allé 3, 2.th, 7800 Skive Tlf.: 2940 7887
Mail: martin@aldrigmerekrig.dk

Mogens Godballe, Fælledvej 11, 5400 Bogense Tlf.: 5151 2946
Mail: mogens@aldrigmerekrig.dk

Tom Vilmer Paamand, Klemstrupvej 5, 8550 Ryomgård Tlf.: 5051 0328
Mail: tom@aldrigmerekrig.dk FRED.dk

Suppleanter

Stephan Schneeberger, CF Richs Vej 105A 6tv, 2000 Frederiksberg Tlf.: 5016 9317
Mail: stephan@aldrigmerekrig.dk

Gustav Sieg Sørensen, Grønnegade 7, 2.tv, 7800 Skive Tlf.: 5172 4673
Mail: gustav@aldrigmerekrig.dk

Hanna Lindstrøm, Vroldgade 12, Vrold, 8660 Skanderborg Tlf.: 2042 9651
Mail: hanna@aldrigmerekrig.dk

Arne Hansen, Sønderjyllands Allé 35, 9900 Frederikshavn: Tlf.: 3042 0818
Mail: arne@aldrigmerekrig.dk

AMKs formand og redaktør

Tom Vilmer Paamand, Klemstrupvej 5,
8550 Ryomgård. Telefon: 5051 0328
E-mail: Tom@AldrigMereKrig.dk

Besøg vore websteder:
AldrigMereKrig.dk
Facebook.com/aldrigmerekrig

AMKs landskontor og kasserer

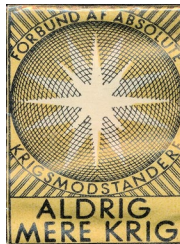
Hermud Folke Hansen, Nørremarksvej 4,
6880 Tarm. Telefon: 2062 3163
E-mail: info@AldrigMereKrig.dk

Bank: Arbejdernes Landsbank
Reg.nr 5396 Konto.nr 0309139
Giro: 71 [0000 eller medlemsnr] 80237278
MobilePay: 128443 [skriv evt. medlemsnr]

Dit medlemsnummer står i postlabel eller email.

Til:

OBS: AMKs kartotek er under ombygning, men fra næste nummer vil dato for dit næste kontingent igen fremgå af label eller mail – så vent blot på dette.

Returadresse: Aldrig Mere Krig, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm

<p>Bliv medlem af AMK Støt freden – Knæk et gevær med os Der er brug for pacifistiske synspunkter mere end nogensinde. Vi har brug for dig. Vi har brug for at blive flere.</p>													
<p>Vi arbejder på at finde alternativer til oprustning og på at udvikle forsvarsformer, der bygger på ikkevold.</p> <p>Aldrig Mere Krig er ikke knyttet til noget parti eller nogen religiøs forening.</p>	<p>_ Oplysning om Aldrig Mere Krig</p> <p>Inkluderet i medlemskab er en fredelig velkomstgave</p>	<table> <tr> <td>Enkeltperson</td> <td>Kr. 225</td> </tr> <tr> <td>Par</td> <td>Kr. 300</td> </tr> <tr> <td>Student mm.</td> <td>Kr. 150</td> </tr> <tr> <td>Pensionist</td> <td>Kr. 150</td> </tr> <tr> <td>Civil værnepligt</td> <td>Kr. 150</td> </tr> </table>	Enkeltperson	Kr. 225	Par	Kr. 300	Student mm.	Kr. 150	Pensionist	Kr. 150	Civil værnepligt	Kr. 150	
Enkeltperson	Kr. 225												
Par	Kr. 300												
Student mm.	Kr. 150												
Pensionist	Kr. 150												
Civil værnepligt	Kr. 150												
<p>Navn -----</p> <p>Adresse -----</p> <p>Tlf. -----</p> <p>E-mail -----</p> <p>At være pacifist er en livsholdning. Aldrig Mere Krig blev startet i 1926 og er i dag en af landets ældste fredsorganisationer.</p> <p>– derfor er AMK en gammel forening, der ikke kun kører på enkelte mærkesager. – det er livet det drejer sig om, og den "sag" forældes ikke.</p> <p>Fred er en menneskeret. Krig er en forbrydelse mod menneskeheden. Konflikter bør altid løses med fredelige midler.</p> <p><i>Læs principprogram og vedtægter:</i> AldrigMereKrig.dk/sider/vedtaegt.htm – se også Facebook.com/aldrigmerekrig</p>													